

Zveza geodetov Slovenije
LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO

IZLET STAREJŠIH ČLANOV LGD PO DOLENJSKEM IN POSAVJU¹

Lija Šuštersič

Leto je hitro minilo in 12. oktobra 2017 smo se starejši člani Ljubljanskega geodetskega društva odpravili na vsakoletno ekskurzijo. Pridružili so se nam »pripravniki« za upokožitev in nekoliko znižali naše starostno povprečje. Letos smo si kot cilj omislili ogled dela Dolenjske in Posavja. Tako kot vedno smo potepanje pričeli na parkirišču Dolgi most v Ljubljani. Ob sedmih zjutraj smo se odpeljali vznemirljivim doživetjem naproti.

Z avtoceste smo pri Trebnjem zavili proti Mirni in Mokronogu, kjer se je naše raziskovanje tega dela Dolenjske pravzaprav pričelo. V Mokronogu nas je pričakala gospa Renata, ki je prevzela vodenje po slikoviti pokrajini. Gospa je turistična vodička in na vsa naša vprašanja je imela zelo poučne odgovore.

Slika 1: Postanek v Šentjanžu – Puš'lcu Dolenjske.

Slika 2: Na turistični kmetiji Gnidica.

Najprej smo se ustavili v vasi Gabrijele na kmetiji Bruno, kjer so nam ob prihodu postregli s kavo, čajem, sokom, po želji tudi s čim močnejšim. Sledila je pokušina njihovega novega proizvoda, testenin, ki jih imenujejo 'gabaroni', in izdelkov iz ovčjega mleka s sosednje kmetije. Gabaroni so ročno izdelane domače testenine različnih okusov in brez umetnih dodatkov. Bili so odlični, čeprav servirani za zajtrk, kar je bilo nekaj posebnega. Tovrstne proizvode in še kaj smo lahko tudi kupili v njihovi trgovini.

Sledila je vožnja mimo Krmelja do Šentjanža. Tu smo se sprehodili po starem delu kraja in si ogledali obnovljeno cerkev. Po ogledu smo se odpeljali po slikoviti panoramski cesti do Save, skozi Sevnico in naprej do Lončarjevega Dola. Obiskali smo turistično kmetijo Gnidica, kjer se ukvarjajo s pridelavo mesa

¹ Uredništvo v tokratno izdajo vključuje članek, ki je bil sicer objavljen v prejšnji številki Geodetskega vestnika (Geodetski vestnik, 61 (4), 705–706). Besedilo tokrat opremljamo s praviimi slikami. Avtorjem in vsem vpletenim se za napako iskreno opravičujemo.

in peko kruha v krušni peči. Poznani so predvsem po prašičih pasme mangulica, za katere je značilno, da imajo dlako kot ovce in se vse leto pasejo po okoliških pašnikih. Opazovali smo jih v naravnem okolju in se nasmejali njihovim norčijam. Po ogledu kmetije je sledila pokušina njihovih dobrot, lahko smo tudi kupili njihove proizvode.

Slika 3: Še en utrinek s turistične kmetije Gnidica.

Slika 4: Še zadnji, najlepši utrinek s turistične kmetije Gnidica.

Naša naslednja postaja je bila hidrocentralska Blanca, ki pa ni bila v programu, zato je bilo presenečenje udeležencev ekskurzije več kot očitno. Ogledali smo si glavne dele elektrarne, njen predstavnik pa nam je strokovno razložil njeno delovanje in nam odgovoril na vsa zastavljena vprašanja. Tudi o tragični nesreči pred leti smo izvedeli nekaj podrobnosti. Utopljenim v spomin stoji pred mostom spomenik.

Po ogledu hidrocentrale smo se vrnili v Sevnico in obiskali grad, ki kraljuje nad mestom. Vodička nam je podrobno opisala zgodovino gradu, ki je večkrat menjal obliko in lastnike. V zadnjem obdobju so bila na stavbi in v okolici opravljena številna obnovitvena dela. Danes se grad s starim mestnim jedrom pod njim povezuje v čudovito srednjeveško celoto, vredno ogleda. Pohvalijo se lahko z bogato zgodovinsko dediščino, ki smo si jo tudi ogledali. Sedaj je grad Sevnica kulturni, zgodovinski in protokolarni objekt ter središče kulturnega dogajanja. Ponuja tudi čudovit razgled, ki sega daleč po dolini Save.

Slika 5: Domače okrepčilo *Pri Vidkotu* v vasi Okroglice.

Slika 6: »Za prijatelje si je treba čas vzeti!«

Na koncu potepanja po Dolenjski in Posavju smo si v vasi Okroglice privoščili še pozno kosilo. *Pri Vidkotu*, kot se jim reče po domače, so nam za konec celodnevne družbe postregli z zares odličnim kosilom. Cesta do tja se je vzpenjala strmo navzgor in dvonadstropni avtobus, v katerem smo se peljali,

poti ne bi zmogel brez sedaj že dobro poznanega šoferja Ivana. Pa tudi brez Miloša in Staneta, ki se je že kot »mlajši-starejši član« popolnoma vključil v organizacijo prednovoletnih ekskurzij starejših članov LGD, tako doživetih izletov ne bi bilo. Vsi smo bili zadovoljni, ker smo se imeli res lepo. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj je ves dan sijalo sonce. Polni vtisov smo se v poznih večernih urah vrnili v Ljubljano. Obljubili smo si, da se drugo leto zopet vidimo. Nihče ne sme manjkati!

Zapisala: Lija Šušteršič, za Ljubljansko geodetsko društvo
pismo@lgd.si

Foto: Lija in Miloš Šušteršič, za Ljubljansko geodetsko društvo
lija.milos@gmail.com